

diyanet

Çocuk

Ocak 2016 Sayı:426

dergisi

“Kalbimde iman
Huzurluyum her an”

Derginizle birlikte
“Bilgi Kartları” kutusunu
almayı unutmayın!

İçindekiler

28

Merhaba.....	1
Kutup Yıldızı	2-3
Peygamberimiz ve Küçük Ümmeti	4-5
Kur'an Hazinesini Keşfe Çıkıyoruz...6-7	
Zehra	8-9
Peygamberler Yolu	10-13
Çocukça Düşünüyorum.....	14-16
Seni Hatırlatır Rabbim	17
Renkli Dünyamın Sesi	18-19
Gülce	20-21
Bir Dizi İnci.....	22-23
Burçin ile Burhan.....	24-25
Kale Mahallesi Afacanları	26-27
Bu Ay Ne Olmuş	28
Bulmacayı Çöz Sureyi Bul	29
Yeşilcan'ın Maceraları	30-31
Gülümseyin Bilimli-Yorum	32-33
Allame Nine	34-35
Raptiye.....	36-38
Atölye	39
Can Dost Hz. Ebu Bekir	40-41
Kelime Doldurmaca	42
Çözmece	43
Çiziyorum	44
Çengel Bulmaca	45
Sizden Gelenler	46-47
Bulmaca Çözümleri	48

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Faruk Görgülü

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu

Mustafa Bayraktar

Yayın Koordinatörleri

Esma Güner - Hasan Yıldırım

Tashih

Said Şan

İletişim

Diyanet İşleri Başkanlığı

Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar

Bulvarı No: 147/D 06800 Çankaya / Ankara

Tel: (0312) 295 86 01/71 48

Faks: (0312) 295 61 92

e-posta:

cocukdergisi@diyanet.gov.tr

facebook.com/diyanetcocukdergisi

twitter.com/DiyanetCocuk

Milli Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince) Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri

Tel: (0312) 295 71 96-97

Faks: (0312) 285 18 54

e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 48 TL, Yurtdışı yıllık: ABD için 25 ABD Doları, Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron, İsviçre için 40 İsviçre Frangı. Abone kaydı için ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Ankara Kamu Girişimci Şubesi IBAN: TR 08 000 1 00 25 330 599 4308-5019 no'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir mektubun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü, Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No:147/A 06800 Çankaya/Ankara" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü:

Aylık, Yerel, Süreli Yayın, Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 05.01.2016

Basım Yeri: Ankara

İllüstrasyon: Orhan Akcan

Tasarım: Bedirhan Akcan

Baskı

Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş.

Tel: 0 312 342 22 08

Faks: 0 312 341 14 27

www.korzabasim.com.tr

MERHABA

Pınarların duru ve coşkulu akması, yağmur ve karın yağmasına bağlıdır.

Hayat pınarımız verilen nimetlerle gür akar. İnsan beden ve ruh dengesiyle yaratılmıştır. Bedenimizi çeşitli gıdalarla beslediğimiz gibi, ruhumuzu da inancımızla besleriz. Başta Allah'a iman olmak üzere İslam'ın temel inanç esasları vardır. Kalp imanla dolu olunca, insan temiz su gibi ber-rak olur. Ruhumuz imanla arınır; davranışlarımız imanla şekillenir, güzelleşir. İman Rabbimizin bize çok kıymetli bir hediyesidir. Onu koruduğumuz ölçüde mutlu oluruz.

Bir yılı daha geride bırakırken inandığımız şeylere ne kadar içten bağlı olduğumuzun hesabını yapmalıyız.

Dergimizin içeriğinde bu konularla ilgili hikaye, çizgi, şiir ve yazılar yer alıyor.

Bu yılın ocak sayısından itibaren bilgi kartları dizisine devam ediyoruz. Dizinin üçüncüsünün kartlarını biriktireceğiniz kutucuğu bu ay veriyoruz. Sonraki aylarda verilecek bilgi kartlarını bu kutucuğa biriktirebilirsiniz.

Ayrıca bu ay Yeşilay Çocuk Dergisi'nden Yeşilcan da aramıza katıldı.

Yeni yılın ilk sayısında yeni içerik, tasarım ve görsellikle karşınızdayız. Umarım beğenirsiniz.

2016 yılının hayırlara vesile olmasını dilerim. Hoşçakalın.

Dr. Faruk Görgülü

BÜRDE

Bir gün Peygamber Efendimiz sahabile-riyle sohbet ediyordu. O sırada bir sahabe, elinde bürde adı verilen kenarları saçaklı, güzel mi güzel bir elbiseyle geldi. Özenle katlanıp hazırlanmış elbiseyi Peygamber Efendimize uzattı.

— Ey Allah'ın Resulü, bunu giymeniz için kendi ellerimle dokudum, diyerek takdim etti. Peygamberimiz de teşekkür edip hediye kabul etti. Zaten kendisinin de böyle bir giysiye ihtiyacı vardı.

Peygamber Efendimiz hemen evine gitti. Üzerindeki eski elbiseyi çıkarıp yeni elbiseyi giydi. Sonra tekrar arkadaşlarının yanına döndü.

Arkadaşları gözlerini Peygamberimizden almadılar. Sevgiyle ve özel olarak dokunmuş bu yeni elbise Peygamberimize çok yakışmıştı. Onu yeni bir elbiseyle görmekten dolayı çok mutlu oldular. Sohbetlerine kaldıkları yerden devam ettiler.

Az sonra yanlarına bir adam geldi. Peygamber Efendimizin üzerindeki görünce,

— Ey Allah'ın Resulü, bu ne güzel bir bürdeymiş böyle! Bana verin de ben

giyeyim, dedi. Peygamber Efendimiz de hiç tereddütsüz,

— Olur, buyurdu.

Bir süre daha sohbet ettiler. Sohbet bitince Peygamberimiz, arkadaşlarının yanından ayrıldı. Doğruca evine gitti. Üzerindeki yeni elbiseyi çıkarıp eski elbiseyi giydi. Elbiseyi güzelce katladı ve söz verdiği gibi adama gönderdi. Adam da büyük bir memnuniyetle gönderilen elbiseyi aldı.

Orada bulunanlar adama çok kızdılar.

— Hiç iyi yapmadın! Peygamberin, o giysiye ihtiyacı vardı. Üstelik sen, Peygamberin, kendisinden bir şey isteyen geri çevirmediğini bile bile o giysiyi istedin, dediler.

Arkadaşları üzerine çok gelince adam, bu yaptığının Peygamberimize duyduğu büyük sevgiden kaynaklandığını açıklamak zorunda kaldı. Şöyle dedi:

— Vallahi ben bunu giymek için değil, kendime kefen yapmak için istedim.

Gel zaman git zaman, bir gün adam öldü ve hakikaten de o giysi adamın kefeni oldu.

PEYGAMBERİMİZ VE KÜÇÜK ÜMMETİ
YAZAN: HATİCE İPEK - ÇİZEN: YAŞAR FIRAT

ALLAH'IM SENİ SEVİYORUM SENİN DE BENİ SEVMENİ DİLİYORUM

Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:
“Nerede olursan ol, Allah’tan kork. Kötülük yaparsan hemen peşinden iyilik yap ki, kötülüğü silip götürsün. İnsanlara karşı güzel ahlakla davran.”

Anne, dün ödevimi yapamamıştım ya, öğretmen sorunca evde unuttum dedim.

Oğlum, yalan söylemek Allah’ın hoşuna gitmeyen bir davranıştır. Haramdır. Yarın doğruyu söyle ve öğretmeninden özür dile.

Peygamberimiz (s.a.s.), “Bir kişinin kendisini ilgilendirmeyen ve faydası olmayan şeyleri terk etmesi, iyi Müslüman oluşundandır.” buyurmuştur.

Dün sana kızdığım için defterini yırtmıştım. Kendimi affettirmek için sana yeni bir defter aldım.

Peygamberimiz (s.a.s.), haram olan bir davranışı yaptığımız zaman, bunun Allah’ın hiç hoşuna gitmeyeceğini ve bize güceneceğini söylemiştir.

Haydi gel, Ayşe’yi takip edelim bakalım neler çeviriyor.

Bizi ilgilendirmez bence karışmayalım. Haydi gel oturup yazılıma çalışalım.

Cennet çok güzelmiş değil mi dede?
Cennete gidebilmek için neler yapmalıyım?

Peygamberimiz (s.a.s.), Allah'a kalpten inanıp, Allah'ın emirlerini yerine getiren kişiler için yüce Allah'ın, cennette, hiç kimsenin bugüne kadar görmediği, duymadığı, aklından bile geçiremeyeceği kadar güzel nimetler hazırladığını söylemiştir.

Evet yavrum. Hayal edemeyeceğimiz kadar güzel bir yer. Cennete gidebilmek için Allah'a kalpten inanmalı ve onun bize emrettiği şeyleri yapmalıyız.

Patron, maaşıma zam yaptı. Tam da borçlarım varken çok iyi oldu. Çok şükür Allah'ım!

Sen hep insanlara zor durumdayken yardımcı oluyorsun, Allah da seni darda bırakmıyor.

Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur; "Kul, din kardeşinin yardımında oldukça Allah da onun yardımcısıdır." Biz, çevremizdeki insanlara yardımcı olalım ki Allah da zorda kaldığımızda bize yardımcı olsun.

Peygamberimiz (s.a.s.); bize verdiği her şey için Allah'a şükretmemizi ve böyle güzel nimetlerle rızıklandığı için onu sevmemiz gerektiğini söylemiştir.

Peygamberimizin (s.a.s.) bir duası: "Allah'ım bize imanı sevdin."

Odam, oyuncaklarım... Hepsi çok güzel değil mi anne?

Evet yavrum. Allah'a bize verdiği her şey için şükretmeliyiz.

KUR'an Hazinesini
Keşfe Çıkıyoruz

Fatma Bayraktar Karahan

HER ŞEY O'NU ANLATIYOR

Kar kızığında sıra kapma telaşı devam ediyordu. Mehmet, koşarak yokuşu tırmandı. Hemen arkasında amcasının oğlu Süleyman ve Ahmet vardı. Kışın kar yağdığında her yeri kar kapladığında çocukların en büyük eğlencesi kızakla kaymaktı. Öyle ahım şahım kızakları yoktu ama tepeden aşağıya hızla kayarken yaşadıkları heyecan, coşku her şeye değerdi. Mehmet öne oturdu, arkasına Süleyman. Karşı dağlara baktı Mehmet.

Ne kadar yüksekler ve ne çok kar vardı. Geçen sene nehir taşkınında yarılan tarlalarını doldurmak için ne çok toprağa ihtiyaçları olmuştu. Bu kocaman dağların karla kaplanması için ne çok kar yağmıştı. Böyle düşünüyordu ki Mehmet kızak hareket etti. Ve gittikçe hızlandı hızlandı. Tepenin yamacına öyle hızla indi ki kızak, Mehmet bir yana Süleyman diğer yana fırlayıverdi. Çocuklardan güçlü bir kahkaha koparken sıradakiler kızığı kapma telaşıyla koşuştular. Mehmet bir süre daha karın üzerinde oturmaya, dağa ve bütün dağı kaplayan ve ince ince yağmaya devam

eden kara bakmaya devam etti. Sad Suresi geldi aklına birden, okuduğu, ezberini hocasına dinletirken şaşırdığı için birkaç kez tekrar ettiği 18. ve 19. ayetlerdi bu. Ayette Allah; "Kendisiyle birlikte tesbih etsinler diye biz, dağları ve toplanıp gelen kuşları Davud'un emrine verdik. Onların her biri Allah'a yönelmişlerdi." diyordu.

Dağlar, Allah'ı nasıl tespih eder ki, diye düşündü Mehmet. Dedesi bir defasında ona tespih çekmenin anlamını açıklamış, "Allah'ın büyüklüğünü, en

mükemmel olduğunu ve O'na şükrümüzü tekrar ediyoruz böylece" demişti. Mehmet, başını göğe çevirdi. İnce ince yağan kar taneleri yanaklarına, burnuna ve gözlerine geliyordu. Sanki kar da Allah'ı tespih ediyor, indiği her yerde herkese Allah'ın büyüklüğünü anlatıyordu. Dağların tespihi de böyle olmalı, dedi içinden. Hafızlığa başladı başlayalı gördüğü hayvanların tespihi de böyleydi anlaşılan. Kimi verdiği o leziz sütüyle, kimi güzel ötüşü, kimi aklın alamayacağı şekilde farklı gözü, iğnesi, çingırağı ile bir şeyi anlatıyor ve hatırlatıyordu aslında. Mehmet, Kur'an'ı okudukça bunları daha çok fark eder olmuştu. Dedesinin, ahırda-ki hayvanları okşayışını, onları incitmemek için gösterdiği dikkati hatırladı ve anladı tüm varlıkların Allah'ı tespih ettiğini.

Öyle sevindi ki. Dağlarla, kar taneleriyle, kuşlarla, ağaçlarla ve hatta yıldızlarla birlikte her şeyi yaratan Allah'ı ne çok sevdiğini haykırmak istedi. Sübhanallah, Elhamdülillah, Allahuekber tesbihi döküldü dilinden...

ZEHRA

SümeYra T. Demir yazdı,
M. Ahmet Demir çizdi.

PEYGAMBERLER YOLU

Derya Yöney

Ahmet, Ömer ve Serdar, bu sefer ilk gemiyi yapan peygamber, Hz. Nuh (a.s.)'ın hayatında bir yolculuğa çıkacaklardı. Bu yolculuk için en çok heyecanlanan, gemilere çok düşkün olan Serdar'dı.

-İlk gemi mi? Bu çok ilginç! Peygamber gemiye mi binmiş? Gemiden mi seslenmiş insanlara? Nasıl

İLK GEMİYİ YAPAN PEYGAMBER: HZ. NUH (A.S.)

duymuş onu herkes?...diye sıraladı sorularını. Onun bu heyecanına gülümsedi arkadaşları. "Peygamber sadece gemiye binmemiş Serdar, aynı zamanda gemiyi de kendisi yapmış! Ve gemiye yön veren aslında Allah'mış, çünkü her şey Allah'ın emriyle olmuş!" Anlatmaya devam etmiş Ömer:

"Hz. Âdem ve Hz. Havva'dan sonra, insanlar çoğalarak yeryüzünün her yerine yerleşmişlerdi.

Aradan uzun yıllar geçmiş ve zamanla insanlar, Allah'a ibadet etmekten uzaklaşmış, doğru yoldan sapmışlardı. İşte, bu insanlara iyiyi ve doğruyu yeniden anlatması için Allah, Hz. Nuh peygamberi görevlendirdi. Hz. Nuh da kavmine, her şeyin yaratıcısının Allah olduğunu, Allah'tan başka ibadet edilecek hiçbir varlık olmadığını anlattı; ancak kavmi, onu duymamak için kulaklarını tıkadı ve büyük bir kibirle ona hakaretler

ederek, "Sen delisin!" dediler, hatta kavminin içinden kendini beğenmiş bir grup:

-Biz senden daha üstünüz, daha zenginiz, eğer bir peygamber gelecekse bizim gibi zengin ve asillerin arasından seçilmeliydi! diyerek onu küümsediler.

Hız. Nuh ise onlara: "...Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım. Allah'tan başkasına ibadet ve kulluk etmeyin. Doğrusu ben sizin adınıza acı dolu bir günün azabından korkuyorum."

diye seslendi. Her yeni günle beraber Hız. Nuh, Allah'ın emirlerini bıkmadan usanmadan anlatmaya devam ediyor, ancak her seferinde bir engelle karşılaşyordu. Kavminin niyeti inanmak değil, işi yokuşa sürerek peygambere tuzaklar kurmaktı. Ancak Hız. Nuh korkmadan, her türlü eziyetlerine sabrederek merhametle tebliğine devam etti ama onlar, isyan etmekte ısrarcıydılar ve inananlara da ellerinden gelen işkenceyi yapıyorlardı.

Oysaki Allah her şeyi biliyor ve görüyordu, Nuh peygambere büyük bir gemi yapmasını emretti. Vahiy meleği Cebrail, geminin nasıl yapılacağını ayrıntılarıyla anlattı. Hz. Nuh'un gemi yapmaya başlaması, kavmini çok şaşırtmıştı. Bu sefer yine alaycı bir tavırla:

-Şuna bak! Peygamberlik bitti, şimdi bir de marangozluğa mı merak saldın? Biz de seni akli başında bir adam sanırdık! diyorlardı.

Hız. Nuh onlara, yakında büyük bir tufan kopacağını ve her yeri sel alacağını anlattı. İnananlarla beraber bu gemiye bineceğini ve gemidekiler dışında kimsenin kurtulamayacağını söyleyerek onları son kez uyardı. Tek isteği ise, kavminin Allah'a iman ederek kurtuluşu ermesiydi. Nihayet geminin yapımı tamamlandığında, gemiye Allah'ın emrettiği gibi, inananları ve her hayvan cinsinden bir çifti bindirdi. Sonrasında, günlerce süren çok şiddetli yağmurlar yağmaya başladı, yerden ve gökten gelen sular her tarafı kapladı, nehirlerin suyu kabardıkça kabardı. Manzara korkunçtu! Sular yükseldikçe insanlar da "İmdaaaat!" , "Kurtarın biziiii!" diye bağırlıyor ve dağlara tırmanmaya çalışıyorlardı. Hız. Nuh'un bir oğlu da inanmayanlardandı. Dalgalarla boğuşan oğluna seslendi Hız. Nuh:

-Oğlum, gel! Allah'a iman et ve kurtulanlardan ol! Bir taraftan da, baba şefkatiyle ellerini açıp "Allah'ım, oğlumu kurtar!" diye dua ediyordu. Oğlu ise, inanmamakta ısrar ediyordu, sonunda aralarına dalgalar girdi ve Allah'a inanmayan bu topluluktan kurtulan olmadı.

Günler sonra Allah, gökyüzüne suyunu tutmasını, yeryüzüne de suyunu yutmasını emretti. Tufan bitmiş ve Nuh (a.s.)'ın gemisi Cudi Dağı'na oturmuştu. Yeryüzünde yeni bir dönem başlamıştı."

Ömer kıssayı bitirdiğinde, Serdar tüm merakını gidermiş olarak:

-Vay be! dedi. Hız. Nuh peygamber, kavminin kendisiyle alay etmesine, onu aşağılamalarına ve ölümle tehdit etmelerine ve inananlara acımasızca davranmalarına bile sabrederek, tebliğini merhametle sürdürmüş. Ama zafer, Allah'ın izniyle inananların olmuş ve onlar, Allah'a şükrederek, kalplerinde, imanın huzuruyla yaşamaya devam etmişler, dedi ve ekledi: Artık gemileri daha da çok seviyorum. Bundan sonra gemileri her gördüğümde Hız. Nuh'u ve kavmini hatırlayarak daha çok heyecanlanacak ve gemilere el sallayarak selam vereceğim...

ÇOCUKÇA
DÜŞÜNÜYORUM

Mutlu Doğan

GÖRÜNMEYEN ELBİSE

Ormanın sessizliğini kurmuş yaprakların hışırtısı bozuyordu. Yavru kaplumbağa ormanın içerisinde sabah gezintisine çıkmıştı. Güneş tam tepe noktasına geldiğinde göl kenarında arkadaşı sincapla buluşacaklardı.

Yedi yaşına girse de kaplumbağanın kabuğu hâlâ yumuşacıktı. Bu nedenle geceleri çok üşüyor ve sık sık hasta oluyordu. Ama sincapla kestane bulma oyunu oynamak varken bütün gün kabuğunun içinde yatmayı da istemiyordu. Kaplumbağa bir süre sonra elindeki mendili sallayarak ağaçların arasında gördüğü sincaba seslendi: "Geldim sincap kardeş geldim." Sincap kaplumbağanın elindeki mendili görünce hiç şaşırılmamıştı. Ancak onun niçin bu kadar sık hasta olduğuna bir anlam veremiyordu. Kaplumbağa ormanın en güzel meyvelerini yiyor, gölün tertemiz suyundan içiyordu ama yine de sık sık hastalanıyordu.

Sincabın elindeki kestaneyi gören kaplumbağa, "Kestaneyi önce ben saklayacağım, bakalım bulabilecek misin?" dedi. Sincap minicik elleriyle gözlerini kapattı ve saymaya başladı. Bir, iki, üç... Kaplumbağa kestaneyi vakit kaybetmeden bir çam ağacının dibine gömdü. Sincap ise saymakla meşguldü: kırk sekiz, kırk dokuz, elli.

Sincap o kadar hızlıydı ki bir çırpıda ağaçların dallarına, taşların altına bakıverdi. Bir kestane canavarı olan sincap, hassas burnu sayesinde kestanenin yerini hemen buluverdi.

Kestane saklama sırası sincaba gelmişti. Kaplumbağa gözlerini yumdu ve saymaya başladı. O daha yirmiye kadar sayamadan sincap kestaneyi saklamıştı bile. Kaplumbağa hapşirmaktan yaşarmış gözlerini açtı ve sağa sola, ormana giden patika yola baktı. Sincap arkasında hiçbir ipucu bırakmamıştı. Kaplumbağa kestaneyi bulamayacağını düşündüğü sırada gözüne birdenbire ormandaki dikenli çalılıklar ilişti. Yıllardır sırtında taşıdığı kabuğunun sonunda bir işe yarayacağını ve kestaneyi ararken çalılıkların dikenlerinden kendisini koruyacağını düşünüyordu. Kaplumbağa kendisinden o kadar emindi ki bir an bile düşünmeden çalılıkların arasına giriverdi. Çalılıkların içerisinde kocaman bir çalı dikenini kabuğundan içeri girerek sırtına saplandı. Kaplumbağa dikenin acısından öyle bir ah çekti ki ormanda ne kadar kuş varsa hepsi birden gökyüzüne uçtu.

Sincap ılıkları duyar duymaz kaplumbağanın yardımına koştı ve onu alılıklardan kurtardı. Kaplumbağanın sırtı kanıyordu. Sincap bir ırpıda arkadaşı kaplumbağayı sırtına aldı ve bir sincap hızıyla onu evine ulaştırdı. Kaplumbağa dikenin acısından kıvranıyordu. Ev sakinleri şaşkınlık içerisinde kalmıştı. Hiçbir kaplumbağanın başına bugüne kadar böyle bir olay gelmemişti.

Anne kaplumbağa, dikenini özenli bir şekilde ıkarttı. Isırgan otlarından hazırladığı ilaçları sırtına sürdü. Yavru kaplumbağa annesine "Benim kabuğum neden hâlâ yumuşacık" diye hayıflandı.

Anne kaplumbağa bu sözleri üzerine ona zamana ihtiyacı olduğunu söyledi: "İyi bir kaplumbağa olduğunda kabuğun bir kaya gibi sert olacak. İşte o zaman ne geceleri üşütüp hasta olacaksın ne de sana dikenler zarar verebilecek. İyi bir kaplumbağa

olmak için önce kötülüklerden korunmaya alışmalısın."

Sincap, anne kaplumbağanın sözlerine hak veriyordu ama kafasını kurcalayan küçük bir soru vardı: "Peki, kabuğu olmayan canlılar ne olacak? Biz sincaplar, incecik derisi olan insanlar kabuğumuz olmadan kötülüklerden nasıl korunacağız?"

Anne kaplumbağa sincaba "görünmeyen elbiseden" bahsetti: "Bütün canlıların üzerinde gözle görülmeyen bir elbise vardır. O elbiseye takva diyor insanlar. Her ne kadar gözle görülmese de o elbise iyi bir kul oldukça bir kaplumbağa kabuğu gibi güçleniyor. İşte o elbise onları bütün kötülüklerden koruyor."

Bir musibet bin nasihatten iyidir demiş bilgeler. Bir diken sayesinde hayatlarının geri kalan kısmında kaplumbağa, kabuğunu; sincap ise gözle görülmeyen elbisesini kuvvetlendirmek için yaşayacaktı.

SENİ HATIRLATIR RABBİM

Seni hatırlatır,
Papatyalar, zambaklar,
Güller ve sümbüller...
Seni hatırlatır,
Güvercinler,
Serçeler ve bülbüller...
Seni hatırlatır,
Arılar, karıncalar
Desen desen kelebekler.
Açılan ellerimiz Sen'den,
Yalnızca Sen'den yardım bekler.

Seni hatırlatır,
Saat gibi çalışan kalbimiz,
Ve harika beynimiz...
Seni hatırlatır,
Bir bebeğin tebessümü
Tertemiz...
Seni hatırlatır,
Kalem tutan elimiz
Ve göz penceremiz...

Zekeriyya Şen

BİLGE BAYKUŞ

Tombiş ve tüylü bir kuştan ibaretim aslında! Kocaman, yusuvarlak gözlerim var suratımda! Beni biraz ilginç yapan da bu gözlerim galiba... Etrafta neler olup bittiğini iyi görürüm. Bu nedenle ormandaki diğer hayvanlar olup biteni öğrenmek için genelde bana sorar, benden bilgi alırlar, çünkü, ben onların göremediği ayrıntıları da görebilirim. İşte bu yüzden ormandaki kuşlar cemiyetinin başkanıyım. Eğer bir tehlike varsa ilk ben fark eder, ormandaki arkadaşlarımı da uyarırım. Ayıptır söylemesi, yaşadığım ormandaki "Bilge" lakabını da bu gözlerime borçluyum biraz... Bu yüzden de kendimle gurur duyar, "bilgelik" sıfatını sonuna kadar hak ettiğimi düşünürüm!

Ama geçen gün bir hayal kırıklığı yaşadım. Çünkü ormandaki çok yakın arkadaşlarımdan birinin, bana sorduğu soruya cevap veremedim.

-Biz şahinler, sizin gibi gece olmasa

da gündüz gökyüzünü görebiliyoruz, ama ben toprağın altında neler olup bittiğini de çok merak ediyorum. Senin görme yeteneğin çok güçlü!

Belki yerin altındaki hayatı da görüyordur, onun için sana geldim, demişti arkadaşım.

Bana yerin altında olup bitenleri soruyordu! Oysaki ben bunu daha önce hiç merak etmemiştim, kimse de bana bunu sormamıştı açıkçası... Hemen merakla yere diktim kocaman gözlerimi. Ama sadece toprağı görebildim! Altındakileri göremedim... Bir de gözlüklerimi takıp baktım, ama yine değişen bir şey olmadı! Toprağın altı da benim için tıpkı gece gibi karanlık, ama ben, geceleri görebildiğim halde, yerin altını göremiyorum! Ya da ben kendi ormanımızda uçarken, bir başka ormanda neler yaşandığını da göremiyorum! Bunu daha önce hiç fark etmemiştim!

İşte o zaman anladım ki, her ne kadar görme yeteneğim mükemmel olsa da, aslında yetersiz! Çünkü ben sadece görüş alanımdaki varlıkları görebiliyorum! Aslına bakarsanız, yerlerde ve göklerde, açık ve gizli olan ne varsa, her şeyi görebilen bir tek varlık var: O da Allah! O'na hiçbir şey gizli kalmaz. Her yerde ve herkesledir. Beni de, yeteneklerimi de, yeryüzündeki tüm varlıkları da yaratan O'dur! Benim bilgeliğimin de bir sınırı vardır!

Yeni fark ettiğim bu düşüncelerimi arkadaşım ile da paylaşmalıyım diye düşündüm:

Her ne
kadar mükemmel olsa
da gözlerim,
Her şeyi görmem mümkün değil, bilirim!
Saklı ya da açık olanı, herkesi ve her şeyi
gören sadece Allah'tır, ben buna inanır, iman
ederim!
O, bizleri yaratandır, vardır ve birdir...
Her yerde ve her zaman bizimle-
dir.

Söylediklerimi dikkatle dinleyen arkadaşım:
- Boşuna 'Bilge Baykuş' dememişiz sana! İşte
asıl şimdi hak ettin kuşlar cemiyetinin başkanı
olmayı! diyerek onayladı düşüncelerimi.

PEMBE, ABLASININ DÜASINI
BITİRMESİNİ BEKLER VE...

ABLA
SENİ
DUA
EDERKEN
GÖRMEK
BANA
HUZUR
VERİYOR.

TEŞEKKÜR EDERİM
CANIM. BEN DE BÖYLE
HUZUR BULUYORUM.

BAKIYORUM,
ÜZGÜNKEN DE SEVİNÇLİ
İKEN DE DUA
EDİYORSUN.

EVET, HER
ZAMAN
KENDİSİNİ
ANMAMIZI İSTİYOR
RABBİMİZ.
VE BİZ HER AN
O'NA MUHTACIZ.
MUTLUYKEN
DE ZORDAYKEN
DE HER ZAMAN
DUA.
DUA, HUZUR
VERİR İNSANA.

ABLAAA, MAVİ'YE BAKAR
MISINIZ?

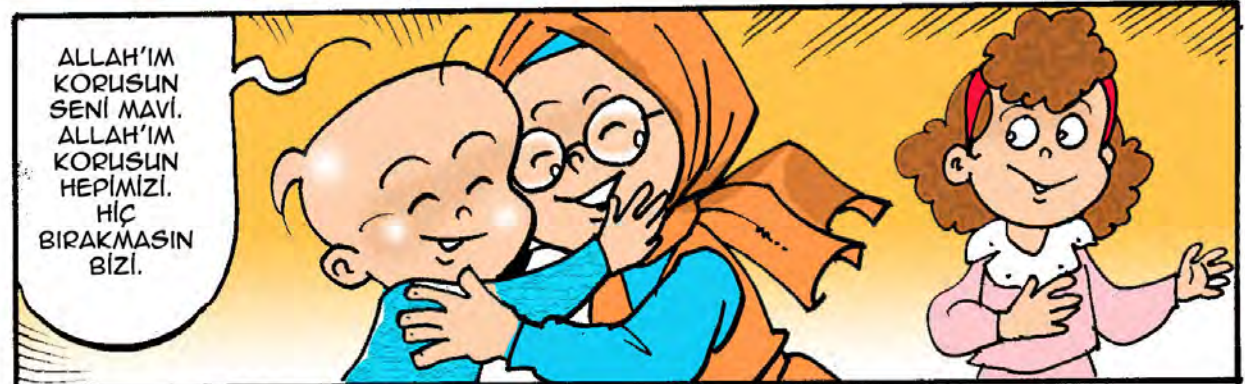
MAVİ
DUA
EDİYOR-
DUR.

ALLAH'IM
BİCİ SEV,
BİCİ KOYU.
ANNEMİ,
BABAMI,
ABBALAYIMI
HEPİMİCİ
KOYU.
ÂMİN.

AMİİN!..

Okul yolundaki evin pencere kıyısında daima bir saksı içinde açelya bulunurdu. Mevsimi gelip açınca Elif sevinerek; "Açelyalar açmış" der, sonra kendi kendine: "Yaşlı teyzenin hali acaba nasıldır?" diyerek meraklanırdı. Elif, okul yolundaki bu "açelyalı ev" in sahibi Vesile teyzeyi penceresinin önünde otururken görüyordu. Elinde tesbihi olur, bazen Kur'an okuyor bulunurdu. Fakat birkaç gün olmuş, onu görememişti. Annesine:

- Aşağı sokaktaki açelyalı evde oturan teyze günlerdir görünmüyor, acaba iyi midir? dedi.

Annesi:

- Sen küçükken Vesile teyze sağlıklıydı, bahçesi ile ilgilenir, meyve yetiştirir; konu komşuya sepet sepet gönderirdi. Şimdi yaşlandı; tek arayanı uzak akrabası olan Cengiz Efendi'dir.

Elif:

- Vesile teyzeyi ziyaret edebilir miyiz? Belki can sıkıntısını hafifletiriz.

Annesi:

"Peygamber Efendimiz: 'Büyüklerimize saygı, küçüklerimize sevgi ve şefkat göstermeyen bizden değildir.' buyurmuştur." diyerek Elif'in bu fikrine pek memnun olduğunu gösterdi.

Ertesi gün birlikte sıcak çorba hazırlayarak teyzeyi ziyarete gittiler. Evinde sallanan sandalyesinde oturuyordu. Örgü sepeti, eskiden kalma gaz lambası dikkat çekiyordu. Teyzenin yüzünde tatlı bir tebessüm belirmiş, bu ziyarete çok memnun olmuştu. Elif artık okuldan dönüşlerinde Vesile teyzenin bahçesine kadar gidiyor, halini hatırlarını soruyordu. Hatta bir gün arkadaşlarını toplayarak

Vesile teyzenin bahçesine götürdü. Güzel oyunlar oynayıp, tekerlemeler söylemişlerdi. Vesile teyzeye bu hayat dolu çocuklar bahçedeki papatya çiçekleri gibi gelmişti. Elif'e bazen tatlı nasihatlerde bulunuyordu: "Genliğinde insan iyilik ile uğraşırsa, güzellikler tane tane birikerek bir dizi haline gelir, pırıl pırıl bir dizi inci gibi olur" diyordu. "Allah'ın yalnızların yardımcısı olduğunu" söylüyordu. "Kimsesizlerin kimsesi Allah'tır. Allah her daim bizimledir. Allah, kendisine yönelenleri geri çevirmez, benim güzel kızım." diyordu.

Bir defasında Elif'e pembe beyaz güzel bir dizi inci hediye etmek istemiş:

Elif:

-Onun sizde nice hatıraları vardır kim bilir, diyerek nazıkçe kabul edemeyeceğini söylemişti.

İlkbahara doğru Vesile teyzeye uzak akrabası olan Cengiz amca gelmişti. Vesile teyze bir hafta sonra taşınarak mahalleden ayrıldı. O günlerde Elif'lere uğrayan Cengiz amcanın elinde küçük işlemeli bir kutu vardı.

Elif'in annesine:

"Vesile teyze ısrarla: 'Bunu kızım Elif'e ver' dedi. Almazsanız çok üzülür. Unutmadan; bir de bana şöyle söyledi: 'Elif'e deyiver; bir dizi incinin her bir tanesi bir iyiliği hatırlatsın kızıma'.."

**KALE MAHALLESİ
AFACANLARI**
Fatma Balcı Yürür

Köstebek Yuvaları

-Köstebek yuvalarına bakın, diyerek Ahmet heyecanla çukurları gösterdi. Okuldan dönen Hasan ile Hüseyin de hemen bahçeye vardılar.

-Üzerlerine yapraklar düşmüş, rüzgârdan önce açılmış olmalı, diye fikir yürüttü Hasan.

Hüseyin, ağabeyinin dedektif gibi konuşmasından etkilenmişti. O da önemli bir ipucu yakalamış gibi konuştu:

-Köstebekler çiçek soğanlarını çok sever. Ali amcanın çiçekleri sökülmüş. Köstebeklerin işi bu!

-Belki de farelerdir, kör fareler de böyle yeryüzüne çıkarmış, diye balkondan Hatice konuşmaya katıldı.

Apartmanın çocuklarını bir merak saldı. Hemen bahçedeki çardakta toplandılar. Zeynep söz aldı:

-Köstebeklerin görmesi çok zayıf diye biliyorum. Böyle çukurlar açamazlar.

Garajı düzenlerken bir taraftan da çocuklara kulak veren Mehmet amca çardağa oturdu:

-Allah, bu hayvanların görme yeteneğini zayıf; işitme ve koklama yeteneklerini daha güçlü yaratmış. Görmese bile diğer organları sayesinde bu çukurları açabilir, diye itiraz etti.

Bütün çocuklar Mehmet amca'yı onayladılar. Mehmet amca konuşmayı sürdürdü:

-Sabah benim de dikkatimi çekti. Bu kadar büyüğünü ne köstebek ne de başka bir hayvan açabilir. Bence bir insan yapmıştır.

Çocuklar heyecanlandılar.

-Kim, niye açsın ki, diye sordu Elif.

-Açgözlü, kanaat etmeyen insanlar açmıştır. Mahallede eskiden beri buralarda gömü olduğu söylenir. Yunan askerleri kaçarken altınlarını bırakmışlar. Ha-

zine haritası varmış güya, bizim apartmanın bahçesini gösteriyor-muş. Bu bahçenin her köşesini bilirim, hazine mazine yok, diye ilave etti Mehmet amca.

Çocukların gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Filmlerdeki gibi hazine avcılarının işi olabilirdi.

-Apartmana güvenlik kameraları taktıracağız inşallah. Bahçe kevgir gibi oldu. Kimin ne niyetle geldiğini bilemeyiz, diye sözlerini sürdürdü Mehmet amca.

- Niye açgözlü insanlar hazine arıyor, yemek mi zannediyorlar, diye sordu çocukların en küçüğü Eymen.

- Elindekiyle yetinmeyen, hâline şükretmeyen insanlar, ya başkalarını kıskanırlar ya da emek harcamadan daha zengin

olmak isterler. Hırsla hareket ederler. Yunus Emre ne güzel söylemiş:

Nefsin çocukları dokuz kişidir,

Küfür ve fitne onların işidir. Büyük çocuk hırstır, öğüt

işitmez,

Cihan mülkü verilse yine yetmez.

Hazır bekler huzurunda bin çeri,

Olmuş kapısında tüm cihan esiri.

Yunus, kötü huyları kaleye girmeye çalışan askerlere benzetir. En büyük düşman askerinin açgözlülük olduğunu söyler. Başka bir zaman diğerlerini anlatırım inşallah diyerek, apartmana doğru yürüdü Mehmet amca.

Selman Tuna
BU AY NE OLMUŞ ?

Sultan IV. Mehmet

Mehmet, babası Birinci İbrahim'in ve annesi Hatice Turhan Sultan'ın evladı olarak, bundan 374 yıl önce soğuk bir ocak ayında İstanbul'da dünyaya geldi. Padişah olduğunda henüz 7 yaşındaydı. Padişah olmak için Sultan Mehmet küçük bir yaştaydı. Ancak büyük vezirlerle saray görevlileri, Sultan'a yardımcı oluyorlardı. Yıllar geçti ve küçük sultan büyüdü. Biniciliğe ve atıcılığa olan merakının yanı sıra edebiyata, dinî ilimlere özel ilgisi olması sebebiyle din adamı yetişti. Sultan Mehmet, birçok fetih Osmanlı toprak-Bugün hâlâ ayak-Anadoluhisarı,

merakının yanı sıra ilimlere özel ilgisi döneminde pek çok ti. Sultan Mehmet, gerçekleştirdi ve larını genişletti. ta olan Rumeli ve onun emriyle tamir

edildi. İstanbul'daki meşhur Mısır Çarşısı, birçok han, hamam ve yine İstanbul'daki Yeniceami, Sultan Dördüncü Mehmet zamanında tamamlandı.

Küçük yaşta tahta geçmişti, ancak tam 39 yıl padişahlık yaptı. Osmanlı Devleti'nde uzun süre padişahlık yapanlardandır. Sultan Dördüncü Mehmet yine bir ocak ayında 51 yaşında vefat etti. Geride geniş sınırlara ulaşmış bir imparatorluk bırakmıştı.

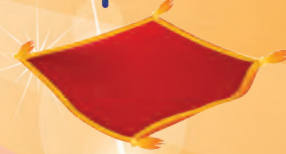
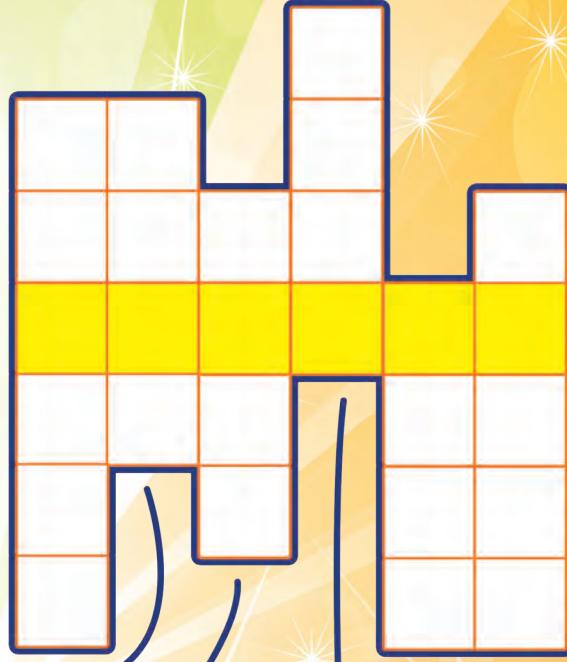

BULMACAYI ÇÖZ, SUREYİ BUL

Arkadaşlar, artık her ay Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'den bir surenin adını öğrenecek ve o sure hakkında bilgiler edineceğiz.

Şimdi öğreneceğimiz surenin adı, aşağıdaki bulmacada gizli. Haydi önce bulmacayı çözelim!

Resimde gördüğünüz nesnelerin ismini, kutulara yazarak, surenin adını bulalım!

Bulmacayı çözdünüz değil mi? Ama daha bitmedi, sakın kalemi elinizden bırakmayın! Aşağıdaki yazıda, surenin isminin geçtiği yerler boş bırakılmış. Öncelikle boşluklara, bulmacada bulduğunuz surenin adını yazmanız gerekiyor. Daha sonra yazıyı güzelce okuyabilirsiniz!

Arkadaşlar Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ilk sayfasını açtığımızda, ne görüyoruz? Dört tarafı çok güzel, rengârenk motiflerle süslenmiş bir sayfa değil mi? İşte burası Kur'an'ın ilk açılış sayfasıdır, o nedenle özenle süslenmiştir.

Peki bu en baştaki surenin adı nedir biliyor muyuz? Hımm... Bilenler var aramızda! _____ Suresi! _____, 'açan, açılacak şeylerin başı' demektir. Kur'an-ı Kerim'i açan sure olduğu için, _____ adını almıştır. _____ Suresi 7 ayettir.

Kur'an'daki bütün sureler önemlidir elbette. Ama _____ Suresi'nin ayrı bir yeri vardır. Namazda her rekatta mutlaka _____ Suresi'ni okuruz. Bir dua yapıldığında "el- _____" denir ve biz de hemen _____ Suresi'ni okuruz.

Yeşilcan'ın Maceraları

Dünyamı koruyorum!

AYRIŞTIRDIĞIM
ÇÖPLERİ ATTIM
ANNE!..

DÜŞÜNSENE ANNE, HEPİMİZ
HER GÜN DÜNYAYA BİR SÜRÜ
ÇÖP BIRAKIYORUZ. BU GİDİŞLE
BİR SÜRE SONRA DÜNYAMIZ
ÇÖPLÜĞE DÖNECEK.

AMA ÇÖPLERİMİZİ
AYRIŞTIRIP, CAM, PLASTİK,
METAL GİBİ ATIKLARIN GERİ
DÖNÜŞÜMÜYLE BUNUN
ÖNÜNE GEÇEBİLİRİZ...

MESELA KARTON KUTU VE KAĞITLAR
GERİ DÖNÜŞÜMDE İŞLENİP TEKRAR
KAĞIT OLARAK KULLANILABİLİYOR.

BÖYLECE KAĞIT YAPMAK
İÇİN DAHA FAZLA AĞAÇ
KESİLMEMİŞ OLUR.

BUNU HİÇ
DÜŞÜNMEMİŞTİM
YEŞİLCAN,
AFERİN SANA.
PEKİ, KALANLARI
NE
YAPACAKSIN?!

ONLARIN DA GERİ
DÖNÜŞÜMÜ VAR
ANNE!..

Vural Kaya

YUMRUĞU GÜÇLÜ, GÖZLERİ RENGÂRENK MANTİS KARİDESİ

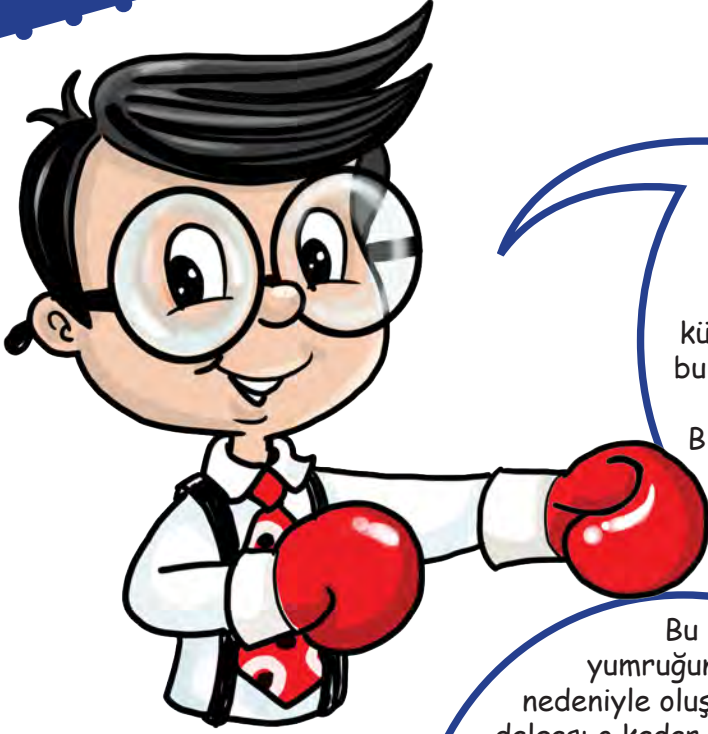

Mantis karidesleri, çok ilginç hayvanlardır.

İlginç karides türlerini dikkatle inceleyelim mi biraz? Şaşılabilecek özelliklere sahip bu karides türünün, çok güçlü yumrukları olduğunu duyduğumda şaşıp kaldım doğrusu.

Dünyanın en güçlü boksöründen daha güçlü yumrukları olan bu karides türünün, ringlere çıktığını düşünsenize. Dünya şampiyonu bir boksör olup çıkardı başımıza. Boks salonlarına dünyanın her yerinde, mantis karidesinin de adı verilebilir-di ayrıca.

Fakat bu bizim boksör genelde bu güçlü yumruklarını, balık avlarını yakalamak için atarlarmış. Yazık bu yumruğu yiyen balıklara; değil mi ama... Vay canına düşünebiliyor musunuz, küçücük bir hayvanın suyun altında bile bu kadar kuvvetli bir yumruk atabilmesi nasıl bir şeydir acaba? Bir mantis karidesi, yumruğunu atmak için uzuvlarını yerçekiminin 10.000 katı hızla ivmelendirebilir imiş. Şaşılacak şey değil mi?

Bu yumruğun hızı nedeniyle oluşan basınç dalgası o kadar güçlüdür ki, anlık olarak yumruğun etrafındaki suyu buharlaştırabilir imiş. Hız, aynı zamanda bu şiddetten dolayı buharlaşmaya sebep olabiliyor demek ki...

Bu ivme anlık bir şeydir. Çünkü bu gücün anlık ve ivmenin sonucunun çok uzun süreli olması beklenemez.

Fakat anlık da olsa siz siz olun, mantis karidesinden sakın yumruk yemeyin...

Ayrıca bu mantis karidesinin gözünde 12 renk reseptörü var imiş. Reseptör nedir peki? Kısaca reseptörü açıklayalım. Çeşitli uyarıları alabilen ve duyu organlarının yapısında bulunan özelleşmiş hücre, hücre grupları veya sinir uçlarıdır.

Gözlerindeki bu mucizevi bilimsel araştırmayı da bir gün, sınıfınızda arkadaşlarınızla tartışabilirsiniz mesela.

Bir şey aklıma takıldı: 80 kph'lık bir hızla rakiplerine vurabilirler yumruklarını vurmasına da; bu yumruğu neyle atıyorlar sizce? Onu da sonradan öğrendim. Şöyleymiş: Ellerini yumruk yaparak mı vuruyorlar dersiniz? Hayır, kısıkaşlarını el gibi kullanıp vuruyorlar.

Allame Nine

UMUTLUYUM,
MUTLUYUM

Vazan: Ayşegül Şahin Gürbüz
Çizen: Demirhan Kadioğlu

MEHMET TELAŞLIDIR.

NİNECİĞİM, YENİ ALDIĞIMIZ
IŞIKLI KALEMİMİ HİÇBİR
YERDE BULAMIYORUM.
SEN GÖRDÜN MÜ?

HER YERE
BAKTIM,
YOK YOK
YOK!!!

GÖRMEDİM
CANIM.
İYİCE
BAKTIN
MI?

ARAMAYI BIRAKIP
BİRAZ DÜŞÜN
BAKALIM. EN SON
NEREDE KULLANDIN?

BİRAZ SONRA...

BULDUM! OKULA GÖTÜRMÜŞTÜM.

HAYROLA? DEMİN ÇOK
MUTLUYDUN. BİR ANDA
NEDEN MORALİN BOZULDU?

İYİ YA! YARIN KALEMİNE
KAVUŞACAKSIN DESENE.

BOŞUNA
SEVİNDİĞİMİ
ANLADIM
DA ONDAN.

NERDEN
ANLADIN
BAKAYIM?

OKULDA
KALDI YA,
KESİN BİRİ
ALMIŞTIR.

BÖYLE
DÜŞÜNEREK
ARKADAŞLARINA
HAKSIZLIK
EDİYORSUN.
EMİN OLMADIĞIN
BİR BİLGİ
İLE KİMSEYİ
SUÇLAYAMAZSIN
YAVRUCUĞUM.

KALEMİM ÇOK GÜZELDİ NİNECİĞİM. DÜŞÜNMEDEN EDEMİYORUM. NE YAPMALIYIM?

KALEMİNİ BULACAĞINA DAİR ÜMİTLİ OLMALISIN. VE DE KALEMİNİ BULMANDA SANA YARDIM ETMESİ İÇİN ALLAH'A DUA ETMELİSİN.

DERKEN...

NİNECİĞİM, SÖZÜNÜ DİNLEDİM. DUA EDİNCE MORALİM DÜZELDİ.

DUA EDEREK ÜMİT IŞIKLARINI YAKTIN DA ONDAN. İNŞALLAH BULURSUN.

BİRAZ SONRA KAPI ÇALAR. GELEN ZEYNEP'TİR.

BU SENİN KALEMİN DEĞİL Mİ?

KALEMİM. NERDEN BULDUN?

MERDİVENE DÜŞÜRMÜŞSÜN.

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM GETİRDİĞİN İÇİN.

GÖZÜN AYDIN MEHMETCİĞİM!

DUAMIZ KABUL OLDU NİNECİĞİM.

BUNDAN SONRA HİÇBİR DURUMDA ÜMİDİMİ KESMEM ASLA! DUA EDERİM ALLAH'A...

RAPTiye

" Kardeşliğe Dair Hüzünlü Bir Yazı "

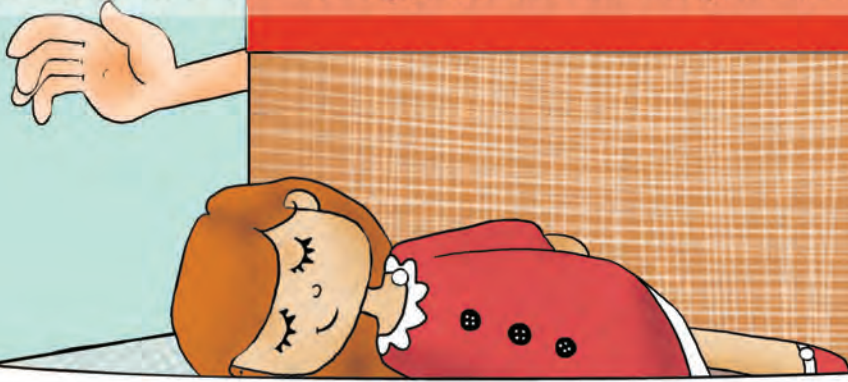
Yazan: Hatice ARABACI
Çizen: Fatma Betül ALP YILDIZ

Kardeşinle aynı odayı paylaşıyorsan çok dikkatli olmalısın. Öncelikle odayı tam ortasından kalın bir çizgiyle bölmek gerek. Yatağında bir aslanın uyuduğunu, kitaplığının rafında kâğıttan balıkların gezindiğini görmek istemiyorsan ve gece su içmek için kalktığında ayağına batan legolardan hoşlanmıyorsan bu öğüdü dinlemelisin.

Ben de böyle yaptım. Kardeşim sınırın diğer tarafında hüzünlü bir şekilde ders çalışmamı seyrediyordu. Allah'ım! Her şey harika gidiyordu.

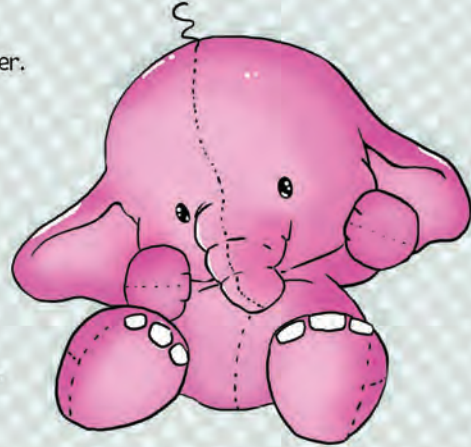
Ertesi gün kardeşim bebeğinin yürüyüşe çıkmak için evden ayrıldığını ve dönmediğini, benim tarafımda kaybolmuş olmasından korktuğunu söyledi. Gözyaşları içinde bebeğini arayan bir anneyi reddedersem annemle babam ne derdi? Köşeyi bucağı aradı. Bebek benim kirli sepetimin arkasında değil miymiş? Kardeşim teşekkür ederek kendi tarafına geçti. Çok huzursuzdum. Bu gidişat hiç hoşuma gitmiyordu.

Akşama kadar mor fil iki defa, kedicik bir defa sınırı geçtiler.

- Abla, mor fil sandalyende uyuyakalmış.
- Uyandır.
- Çok yorulmuş. Gözlerini açamıyor.
- Kucağına al götür.
- Zavalılık, o zaman da ağlıyor.
- Sen git. Uyanınca ben getiririm.

Kardeşim bir aralık odadan çıkınca fili onun tarafına attım.

Ertesi gün sınırı geçen oyuncaklar ikimizi de çok meşgul etti. Kardeşim defalarca özür diledi. Oyuncakların bu kadar yaramaz olması onun suçu değildi elbette. Hepsini sınır dışı ettikten sonra yatağıma uzandım. Gözlerimi kapattım.

- Abla? Senin tarafında piknik yapabilir miyiz?
- Neden mutfaka gitmiyorsunuz?
- Çocuklar orayı istemiyor.

İstemezler tabii. Orada rahatsız edecekleri kimse yok.
-Gelin bakalım.

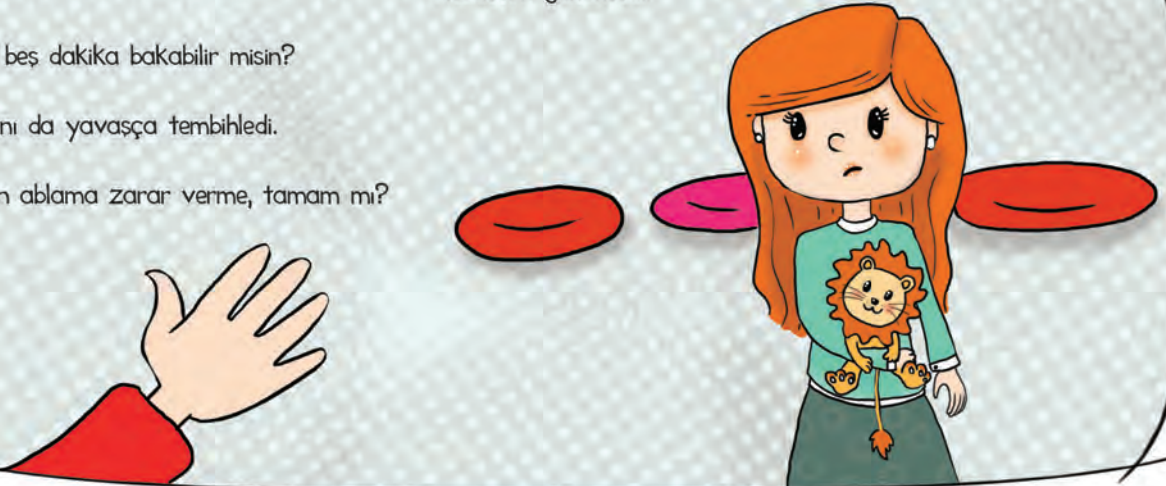

Piknik saatlerce sürdü. Bir ara başımı kaldırdığımda başucumda oturan aslanla göz göze geldim. Kardeşim gülümsedi.

-Ona beş dakika bakabilir misin?

Aslanını da yavaşça tembiledi.

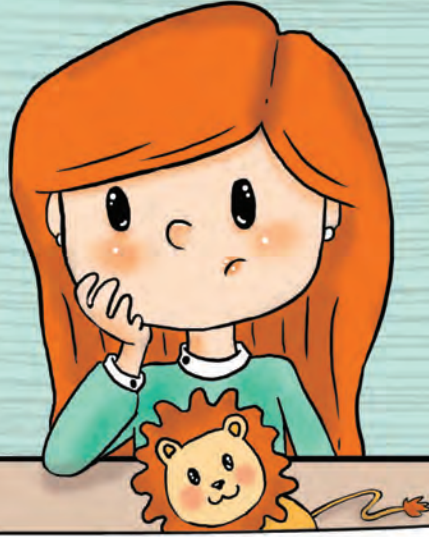
-Sakin ablama zarar verme, tamam mı?

Ben aslanla kitap okurken
kardeşimin pikniği bütün heyecanıyla sürüyordu.

-Hayır, o tarafa gitme. Devanası var orada.
-Devanası şimdi aslanla ilgileniyor. Sessiz ol.

Biliyordum, çoktan oyuncaklarından biri olmuştum.
Zavallı ben. Neden devanası?
Bir gökdelen olsaydım bari.

Bağırarak ayağa kalktım ve bütün misafirleri kovdum. Kardeşim şaşırması, oyuncaklarını toplayıp kaçtı.
Ertesi gün, daha sonraki gün benim tarafımda pek çok piknik yapıldı. Bıkıp usandım ve sonunda sınır çizgisini
kaldırıp attım. Kardeşim her gün tekrar sınır çizgisi koymam için yalvarıyor. Ama tuzağa düşmüyorum.

Aslanla uyumaya alıştım. Gece kalkınca ayağıma terlik giyip öyle yürüyorum. Neme lazım.
Sınır olmadan çok daha rahatım.

SÜNGER KEDİCİK

Bir sünger ve birkaç malzeme ile soğuk kış günlerinde, sıcak evinizde, size arkadaşlık edecek yumuşacık bir kedicik yapmak ister misiniz?

- 1 adet sünger
- Kurdele
- İp
- Oyuncak göz ve burun (Dilerseniz düğme kullanabilirsiniz.)
- Yapıştırıcı
- Siyah gazlı kalem

İp yardımıyla kedimizin başını ve kulaklarını oluşturuyoruz.

Kurdelelerimizle boyun ve kulaklarımızı süslüyoruz.

Oyuncak göz ve burnu yapıştırıyoruz.

Kedimizin yüzünde eksik kalan kısımları kalemimizle tamamlıyoruz.

Sevimli yumuşak kedicğimiz bizimle oynamaya hazır.

ÇAN DOST

Hız. Ebu Bekir

Sevgili Peygamberimiz, âlemlere rahmet Muhammed Mustafa (s.a.s.),

Yüce Rab'den gelen sırlı davetle,

Harikulade yolculukla çıkmıştı Mirac'a...

Kâbe'nin yakınında otururken Sevgili Resul, ertesi gün

Ebu Cehil geldi alaycı eda ile

Sordu, "Var mı yeni bir haber gökten ?"

Resulullah dedi, "Evet var!

Ben dün gece Kudüs'e Beytü'l-Makdis'e götürülüp getirildim!"

Anlattı Miracı Mekkelilere...

Yalanladı Sevgili Resulü (s.a.s.) Kureyşli müşrikler.

Düşündüler, böyle bir şey nasıl olabilir...

Alay ettiler saygısızca.

Ama...

Yüce Allah hemen serdi
Sevgili Resulün gözlerinin önüne
bütün Kudüs'ü,

Sorulara hazırıldı cevap tek
tek...

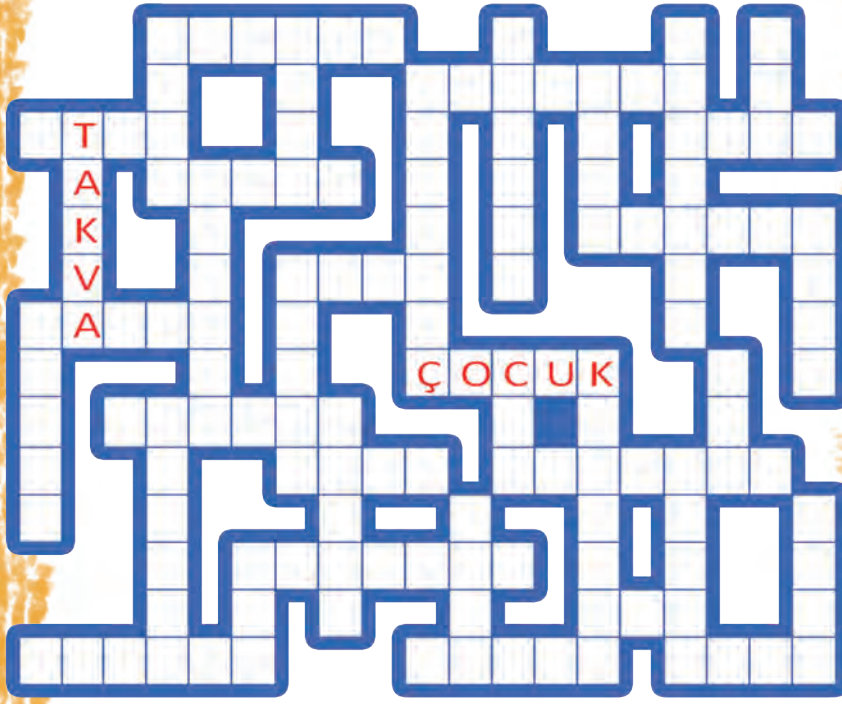
Hız. Ebu Bekir'e gittiler hemen müşrikler,
Dediler, "Arkadaşın bu gece Kudüs'e gidip geldiğini anlatmaktadır, bak!
Herhalde buna da inanacak değilsin ya?"
Sevgili Peygamberimizin can dostu Ebu Bekir (r.a.) sordu:
"Bunu Resul mü söyledi?"
"Evet, dediler, öyle diyor Muhammed."
Dedi Ebu Bekir hiç tereddüt etmeden,
"Anlayamadım, bu size neden tuhaf geldi?
Doğrudur eğer Resulullah söylüyorsa!
Yemin ederim ki, bir olayı bildirdiğinde o,
Gördük, dediği çıkıyor en kısa zamanda!"
Resulullah onun kendini tasdik ettiğini duyunca
Dedi ki, "Sen de doğru söyledin.
Beni tasdik ettin, sen de es-Siddîksın."
Ve...
Ebu Bekir dillerde "es-Siddîk" idi o günden sonra...

KELİME DOLDURMACA

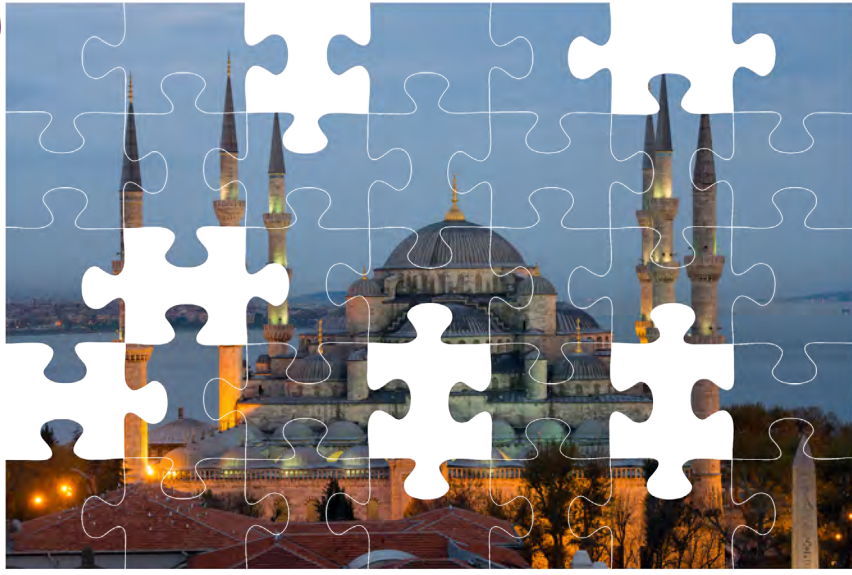
Merhaba Arkadaşlar;

Bu ay da sizin için Kelime Doldurmaca hazırladık. Tabloda anahtar olarak verilen ÇOCUK ve TAKVA sözcüklerine göre aşağıda verilmiş kelimeleri tabloya uygun bir biçimde yerleştirmenizi istiyoruz. O zaman haydi çözmeye...

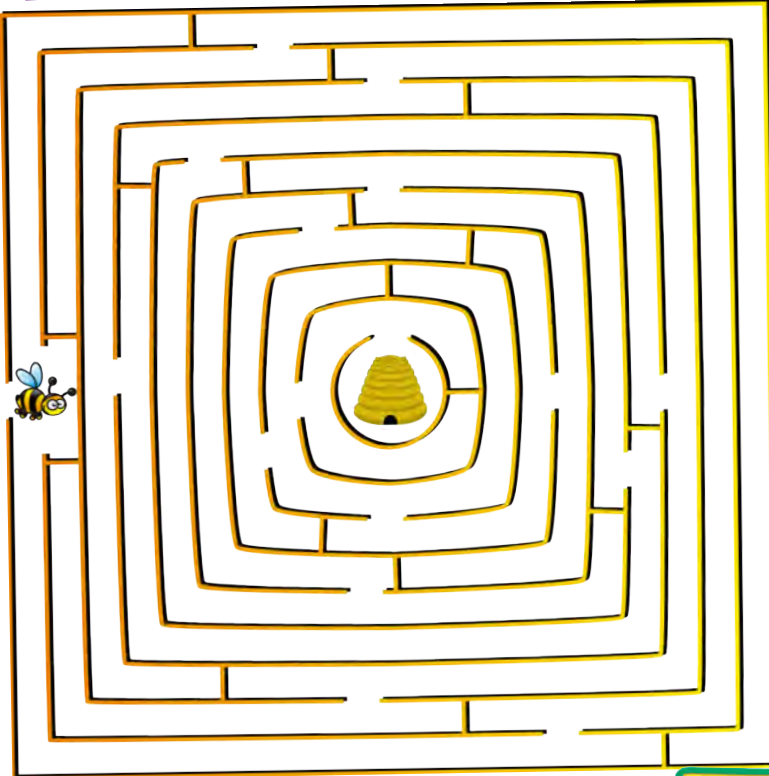
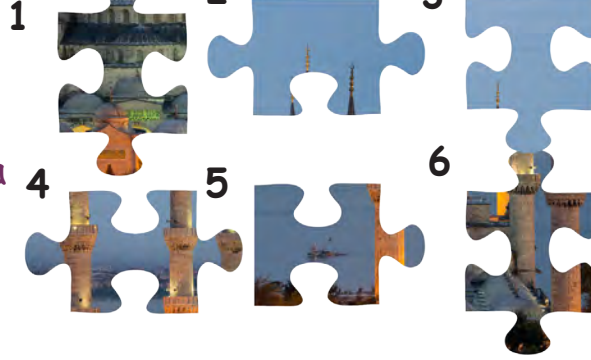
İyi eğlenceler...

3 Harfli	4 Harfli	5 Harfli	6 Harfli	7 Harfli
CAM	ACAR	<u>ÇOCUK</u>	ATMACA	ARMAĞAN
KUŞ	ALAN	KİLİM	EVLİYA	KONUŞMA
MOR	İMAN	KOŞMA	KANAAT	MENEKŞE
MUM	KÂBE	SABIR	KARACA	SATRAH
NAR	KUPA	SEVGİ	SAĞLIK	SÜVETER
TAT	KUZU	<u>TAKVA</u>	TAKVİM	TELEFON
	MARS	TURNA	YAPRAK	
	MEAL	UYARI		
	OTUZ			
	SORU			
	TERS			

Arkadaşlar
Sultan Ahmet
Camii'ni
tamamlamama
yardımcı olur
musunuz?

Arkadaşlar
arı kardeşi
peteğine
ulaştırır
mısınız?

ÇENGEL BULMACA

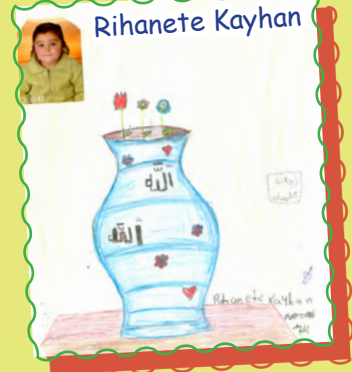
Soldan Sağa

Yukarıdan Aşağı

1. Deniz kabuğu içinde oluşan değerli, sedef renginde süs tanesi.
2. İşlediği bir günah veya suçtan pişman olarak bir daha yapmamaya karar verme.
3. Allah'ın doğru yola ulaştırması.
4. Kutsal kitabımız.
5. Allah'ın rızasını kazananlar için ahirette mükafat olarak hazırlanmış sonsuz mutluluk yeri.
6. Haber, duyuru.
7. Yapılan işten dolayı 'keşke yapmasaydım' diye düşündüren duygu.
8. Kışın eğlenmek amacıyla karla yapılan bir oyun.
9. Yol gösterici, kılavuz.
10. Zor durumda imdada yetiştiğine inanılan kimse.
11. Yırtıcı bir gece kuşu.
12. Muhabbet.

1. Hava ısısının üşütecek kadar az veya düşük olması.
2. Allah kabul etsin anlamında dua sonunda söylenen söz.
3. Kalp ile tasdik, dil ile ikrar etme, inanma.
4. Bilgili, iyi ahlaklı, olgun ve örnek kimse.
5. Sağlığın bozulması, rahatsızlık.
6. Belirli dinî sözleri tekrarlamak için boncuk biçiminde yapılmış, otuz üç veya doksan dokuz taneden oluşmuş dizi.
7. Namazda her rekatta okunması gerekli olan sure.
8. Sebep, bahane.
9. İstemeyerek ve bilmeyerek yapılan yanlış, suç, kusur, günah.
10. Dergimizin 22. sayfasındaki hikayede geçen çiçeğin adı.
11. Kardeş olma durumu, birlik beraberlik.
12. Allah'ın bütün yarattıklarına verdiği yiyecek içecek ve diğer nimetler.
13. Tabip, hekim.

SİZDEN GELENLER

Seda Gürdal

Semanur Arslan

Sümeyye Şenkul

Sude Naz Yıldırım

Ümmühan Gündoğdu

Semiha Zülal Aytekin

Tuğbanur Türkmenoğlu

Berke Şenkul

Şevval Yıldırım

Esmenur Arslan

Enes Çoban

Ece Kahraman

Defne Yıldırım

Rumeysa Akçay

Aslı Özenn

Ayşe Nur Çallı

A puzzle of the Hagia Sophia in Istanbul, with numbered pieces 1 through 6. The puzzle is set against a dark blue background. The Hagia Sophia is shown at night, with its domes and minarets illuminated. The puzzle pieces are red and white, and the numbers are white. The pieces are numbered 1 through 6, with 1 in the center, 2 at the top right, 3 at the top left, 4 on the left, 5 at the bottom left, and 6 at the bottom right.

A square maze with a red path leading from a bee on the left to a beehive in the center. The maze is composed of black lines forming a complex network of paths and dead ends. A red line traces a specific route from the left edge, where a small bee is located, through several turns, leading to a beehive in the center of the maze. The beehive is a yellow, conical structure with a small black entrance at the bottom. The bee is a small, yellow and black insect with blue wings. The maze is set against a white background.

1 T Ö V B E

2 S A Ğ M A D A Y E T

3 İ M A M

4 C E N N E T

5 P İ Ş M A N L I K

6 K A R D A N A D A M

7 R E H B E R

8 H İ Z İ R

9 B A Y K U Ş

10 S E V G İ

11 L

12 L

13 T

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

HEYBENİ BULDUK HOCAM!

ALLAH SEVGİSİ

Kim çıkarır sabahleyin erkenden,
Dünyamıza ışık veren güneşi?
Gece vakti denizlere serpilen,
Ay doğuyor; kim yapıyor bu işi?

Kışın kuru sandığımız fidana
Baharda kim yeşillikler giydiren?
Bülbül öter, yuva yapmış ormana
Bu sedayı ona acep kim verir?

İbrahim Alâettin Gövsa

App Store'den
İndirin

Google Play'den
İndirin

9 771300 846308

Fiyatı: 4 TL.